

* * *

****Лицар і принцеса****

* * *

Принцеса щось в собі плекає,
Вона - у іншій площині,
Вона - до нового звикає,
Та як - не каже те мені.

Я ж лицар, я її чекаю...
Вже і дракона переміг...
На щось надії якісь маю...
Та на реалій перебіг
Ніяк не можу вже впливати...
Меч роз'їдає знов іржа...
Ну скільки, скільки ще чекати...
Де має бути сил межа?

Я вірний слову, вірний духу,

Роблю все те, що і колись...

Але потуги - мов у труху,

І на безцінь давно звелись!

Я рятував коли не треба...

Та і де треба рятував,

Дійшов до сьомого тут неба,

Як Фенікс: то знов помирав,

А то із попелу з'являвся,

І чемно руку подавав,

Та у коханні вічним клявся,

І пута страху розривав...

Коня веду до водопою...

Шукаю, чим себе зайняти...

"Ох, скільки ще проблем з тобою..."

Принцесу складно так кохати!

А, може, взяти арбалета

Та і поцілити в принцесу?
Щось буде нове від поета...
Альтернатива, може, стресу?
Та вже не стану на коліна,
Землі чолом не доторкнуса...
Знайдеться краща їй заміна -
Та сам до себе повернуса!...

04.02.2022 р.